

УДК 94:001]+39+008](477)"19/20"(092)
DOI <https://doi.org/10.15407/nz2026.04.976>

ІНСТИТУЦІЙНИЙ ВИМІР ДІЯЛЬНОСТІ РОМАНА ЯЦІВА: ЧАСОПИС «НАРОДОЗНАВЧІ ЗОШИТИ»

Людмила ГЕРУС

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-5931-3816>

докторка історичних наук, кандидатка мистецтвознавства,
старша наукова співробітниця, завідувачка відділу,
Інститут народознавства НАН України,
відділ народного мистецтва,
проспект Свободи, 15, 79000, м. Львів, Україна,
e-mail: ludmilagerus@gmail.com

Комплексно проаналізовано інституційний вимір діяльності видатного українського вченого, доктора історичних наук, професора Романа Яціва в контексті тридцятирічного розвитку видання Інституту народознавства НАН України — часопису «Народознавчі зошити». *Актуальність* теми визначена вшануванням 70-літнього ювілею від дня народження вченого, що є нагодою для оцінки його впливу на розвиток гуманітаристики. *Об'єктом дослідження* є внесок Романа Яціва на розвиток вітчизняного гуманітарного дискурсу, *предметом дослідження* — процес концептуального та структурно-змістовного розвитку часопису «Народознавчі зошити», який став провідною платформою для апробації досліджень з етнології, історії, мистецтвознавства, культурології, фольклористики та музеєзнавства. Досліджено ключову роль Романа Яціва як незмінного відповідального секретаря видання від початку заснування. Особливу увагу приділено власному науковому доробку Романа Яціва на сторінках журналу, де він фіксував історико-культурні процеси та моделював сучасні вектори гуманітаристики. Доведено, що багатогранна діяльність Романа Яціва як дослідника, критика та редактора зумовила трансформацію методологічних параметрів вітчизняних гуманітарних досліджень. Його фундаментальні праці ознаменували концептуальний перехід від фактографічного опису до глибокої інтелектуальної історії культури — як інструменту самоусвідомлення та націєтворення. *Методологія дослідження* базується на принципах системності та об'єктивності, бібліографічному та аналітичному методах.

Ключові слова: Роман Яців, «Народознавчі зошити», Інститут народознавства НАН України, культура, історія, мистецтво, мистецтво української діаспори, мистецтвознавство.

Lyudmyla HERUS

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-5931-3816>

Doctor of Sciences in History, Candidate of Arts (Ph. D),
Head of Department, The Institute of Ethnology
of the National Academy of Sciences of Ukraine,
Department of Folk Art,
15, Svobody Avenue, 79000, Lviv, Ukraine,
e-mail: ludmilagerus@gmail.com

THE INSTITUTIONAL DIMENSION OF ROMAN YATSIV'S WORK: THE JOURNAL «NARODOZNAVCHI ZOSHITY»

The article comprehensively analyzes the institutional dimension of the activities of the prominent Ukrainian scholar, Doctor of Historical Sciences, Professor Roman Yatsiv in the context of the thirty-year development of the publication of the Institute of Ethnology of the NAS of Ukraine — the journal «The Ethnology Notebooks» («Narodoznavchi Zoshyty»).

The relevance of this topic is defined by the scholar's 70th birthday anniversary, which offers an opportunity to re-examine his body of work and assess his contribution to the development of the humanities. *The object of the study* is Roman Yatsiv's contribution to the development of domestic humanities discourse through his scholarly-organizational and editorial activities; *the subject of the study* is the process of the conceptual and structural-content development of the journal «Narodoznavchi Zoshyty» (Ethnological Notebooks), which has become a significant platform for presenting research in ethnology, history, art studies, cultural studies, folklore studies, and museology.

The research methodology is based on the principles of systematicity and objectivity, as well as on bibliographic and analytical methods.

The key role of Roman Yatsiv as the permanent executive secretary of the publication from the very beginning of its foundation is investigated. Special attention is paid to Roman Yatsiv's own scientific legacy on the pages of the journal, where he recorded historical and cultural processes and modeled modern vectors of the humanities. It is substantiated that his publications contributed to the de-ideologization of the perception of many figures of national culture and the introduction of unknown sources into scientific circulation. The scholar's systematic research of the activities of emigrant art associations of the 20th century (the «Spiky» circle), as well as the work of Ukrainian emigrant artists (Hryhorii Kruk, Halyna Novakivska, Volodymyr Prokuda) and domestic figures (Vasyl Masiutyn, Yaroslav Skakun, Oleh Sydor) is analyzed.

Conclusions. Roman Yatsiv's multifaceted work as a researcher, critic, and editor drove a transformation in the methodological parameters of domestic humanities scholarship. The scholar's seminal works marked a conceptual shift from factographic description to a profound intellectual history of culture — viewed as an instrument of self-awareness and nation-building.

Keywords: Roman Yatsiv, «The Ethnology Notebooks», The Ethnology Institute of the NAS of Ukraine, culture, history, art, art of the Ukrainian diaspora, art history.

Вступ. Упродовж майже півстоліття наукова й організаційна діяльність кандидата мистецтвознавства, доктора історичних наук, професора, члена Національної спілки художників України, спілки художників «Клуб українських мистців», заслуженого працівника культури України, Дійсного члена Наукового товариства імені Шевченка Романа Яціва визначала розвиток української гуманітарної науки.

Мета статті — проаналізувати інституційний вимір діяльності видатного українського вченого, доктора історичних наук, професора Романа Яціва в контексті тридцятирічного розвитку видання Інституту народознавства НАН України — часопису «Народознавчі зошити». *Актуальність* теми визначена вшануванням 70-літнього ювілею від дня народження вченого, що є нагодою до переосмислення наукового доробку та оцінки його впливу на розвиток гуманітаристики. *Об'єктом дослідження* є внесок Романа Яціва на розвиток вітчизняного гуманітарного дискурсу через науково-організаційну та редакційну діяльність, *предметом дослідження* — процес концептуального та структурно-змістовного розвитку часопису «Народознавчі зошити», який став важливою платформою для апробації досліджень з етнології, історії, мистецтвознавства, культурології, фольклористики та музеєзнавства.

Основна частина. Науково-педагогічний та організаційний вплив Романа Яціва визначається не лише його репрезентативним масивом мистецтвознавчих і культурологічних досліджень, а й формуванням наукової школи, вихованці якої стали авторитетними митцями та вченими. Вагомим вектором його інституційної діяльності є понад тридцятирічне керівництво та редагування періодичного друкованого видання Інституту народознавства (ІН) НАН України — часопису «Народознавчі зошити».

Головною метою створення журналу було стимулювання та активізація фахової комунікації як між співробітниками академічної установи, так і в межах ширшого наукового простору Львова та всієї України. Як зазначав Роман Яців [1, с. 385] у ретроспективному аналізі до п'ятиріччя часопису, концептуальне підґрунтя видання було закладене у двох взаємопов'язаних ініціативах:

- «Зустрічі. Науковий семінар ІН НАН України» — комунікаційний майданчик для апробації теоретичних напрацювань;

- «Народознавчі зошити. Щомісячна газета ІН НАН України» — оперативна платформа для публікації та документалізації матеріалів.

Матеріали доповідей, виголошених на наукових семінарах упродовж 1994—1995 років, лягли в основу перших публікацій місячника. На початковому етапі було опубліковано 8 випусків. У науково-методологічному обґрунтуванні проекту [2, с. 1] зазначалося, що видання є невіддільним компонентом загальної стратегії наукової діяльності ІН НАН України. Його функціональне призначення полягало в:

- фіксації та документалізації нових наукових знань, поточних результатів польових експедицій та музейної практики;

- активізації дослідницької роботи всіх підрозділів інституту;

- інтеграції у спільне наукове поле перспективних молодих учених.

Окрім академічного значення, часопис відіграв важливу прикладну роль, ставши суттєвим методичним підґрунтям для викладачів середньої та вищої школи, які впроваджували в навчальний процес спеціальні народознавчі дисципліни. З часом, у процесі розвитку періодичного видання, його концептуальні параметри та структурно-змістова модель зазнали модернізації відповідно до нових вимог гуманітарної науки. В результаті на державну реєстрацію був поданий проект двомісячного журналу «Народознавчі зошити». Його реєстрація відбулася на початку 1995 року, а перше число вийшло у січні-лютому того ж року.

Редакційну колегію часопису «Народознавчі зошити» склали: Степан Павлюк (головний редактор), Михайло Глушко, Роман Кирчів, Корнелій Кутельмах, Володимир Овсійчук, Михайло Станкевич, Роман Чмелик. Обов'язки відповідального секретаря «Народознавчих зошитів» від початку заснування видання взяв на себе Роман Яців і вже упродовж десятиліть незмінно й успішно виконує цю інституційну місію. Станом на сьогодні світ побачили вже понад 190 номерів часопису, що свідчить про його високу періодичність та тривалу академічну стабільність. Постійне зростання кількості рукописів, що

надходили до редакції від дослідників із провідних науково-дослідних центрів України та з-за кордону, демонструвало високий статус видання. «Народознавчі зошити» утверджувалися як авторитетний майданчик для фахових дискусій та апробації результатів з актуальних питань:

- етнології та антропології;
- вітчизняної та світової історії;
- культурології та філософії культури;
- мистецтвознавства;
- фольклористики й етномузикології;
- музеєзнавства.

У цьому процесі Роман Яців часто виступав першим читачем та експертним рецензентом поданих до друку матеріалів, що забезпечувало високий науковий рівень публікацій. Паралельно, працюючи на посаді заступника директора з наукової роботи Інституту народознавства НАН України (1994—2007), він виступив ініціатором та модератором наукового семінару «Зустрічі». Цей комунікативний формат, попри уявну традиційність, виявився надзвичайно ефективним інструментом для консолідації гуманітарної спільноти та стимулювання дослідницького пошуку. Логіко-смысловий зв'язок між цими двома векторами діяльності був безперервним — виголошені та обговорені на засіданнях семінару доповіді згодом проходили редакційне опрацювання і публікувалися на сторінках «Народознавчих зошитів».

З часом, у процесі розвитку періодичного видання, його концептуальні параметри та структурно-змістовна модель зазнавали модернізації відповідно до нових вимог гуманітарної науки. Сьогодні «Народознавчі зошити» — це авторитетне рецензоване видання, внесені Міністерством освіти і науки України до Переліку наукових фахових видань (Категорія «Б») [3]. Журнал офіційно затверджений для публікації результатів дисертаційних досліджень за спеціальностями:

- B1 — Аудіовізуальне мистецтво та медіа виробництво
- B2 — Дизайн
- B4 — Образотворче мистецтво та реставрація
- B5 — Музичне мистецтво
- B6 — Перформативні мистецтва
- B7 — Релігієзнавство
- B8 — Богослов'я

- B9 — Історія та археологія
- B10 — Філософія
- B11 — Філологія (за спеціалізаціями)
- B12 — Культурологія та музеєзнавство.

Журнал інтегрований у міжнародний науковий простір: усім статтям присвоюється цифровий ідентифікатор DOI, видання індексується в загальнонаціональній базі даних «Наукова періодика України» (НБУВ), а також у міжнародних наукометричних базах, пошукових системах та репозитаріях (зокрема, Національна бібліотека України імені В.І. Вернадського, Google Scholar, ERIH PLUS), що сприяє підвищенню рівня цитованості та видимості здобутків української народознавчої та мистецтвознавчої шкіл у світі.

Видавничо-технічні потреби підготовки виходу «Народознавчих зошитів» від часу заснування часопису уважно й з особливим пієтетом забезпечує Ірина Чмига разом з колегами — Марією Горбаль (літературне редагування), Олександром Дідулою (редагування англomовних текстів), Олександром Ельгартом (верстка), Галиною Серебряковою (комп'ютерний набір).

На етапі верстки Роман Яців виконує ще одну відповідальну місію — художнє оформлення видання. У сучасному культурному просторі поліграфічний продукт уже давно перестав бути лише способом передачі текстової інформації. Це складний, цілісний синтез візуального та словесного мистецтв, де оформлення задає тон сприйняттю кінцевого продукту. Саме тому під час створення макета на Романа Яціва лягає це особливе завдання — розробка дизайну та архітекtonіки книги. Як дослідник української графіки першої половини XX століття та професійний художник, він віртуозно інтегрує традиції національної та європейської книжкової культури в сучасні реалії. Його дизайн завжди інтелектуальний і наповнений прихованими художніми цитатами, що надає виданню високої естетичної цінності, виводячи візуальну концепцію на один рівень із текстовим наповненням. Завдяки такому підходу кожне число часопису трансформується із пересічного друкованого виробу на самодостатній арт-об'єкт. А це гарантує, що видання здобуде належну увагу серед вибагливих бібліофілів та у професійному мистецькому середовищі.

Паралельно з організаційно-видавничою роботою, сторінки «Народознавчих зошитів» стали платформою для становлення та репрезентації Романа Яціва як самобутнього науковця. Завдяки його глибоким концептуальним публікаціям відбулася суттєва трансформація методологічних параметрів та уявлень про українське мистецтво, вітчизняне мистецтвознавство й загальнонаціональний культурний процес загалом. Поєднуючи функції відповідального секретаря авторитетного видання, критика та дослідника, Роман Яців не лише фіксував історико-культурні процеси, а й безпосередньо моделював сучасні вектори розвитку української гуманітаристики.

Особливу роль у методологічному обґрунтуванні історії мистецтва як самостійної наукової дисципліни відіграють праці Романа Яціва, присвячені фаховому аналізу творчої, аналітичної та публіцистичної спадщини художників, а також критичному осмисленню доробку істориків мистецтва й тогочасних профільних видань.

Вагомим внеском ученого є системне залучення до наукового обігу діяльності еміграційних мистецьких об'єднань ХХ століття. Досліджуючи передумови заснування та ідейні засади Українського мистецького гуртка «Спокій» у Варшаві (1927—1939), автор експлікував та детально проаналізував творчу ідеологему «візії Батьківщини». Цей концепт розглядається як консолідувальна стратегія національного культурного поступу в тогочасних обставинах вимушеного вигнання [4].

Наочним підтвердженням цієї методології є фундаментальні праці, зокрема біобібліографічні дослідження спадщини Любомира Романа Кузьми, Павла Ковжуна, а також аналітичні студії, присвячені модерністським пошукам Олени Кульчицької, Олексі Шатківського, Зої Лісовської, Бориса Пачовського тощо.

Значна частина статей Романа Яціва на сторінках часопису «Народознавчі зошити» спрямована на деідеологізацію та зміну ракурсу сприйняття багатьох персоналій вітчизняної культури через введення в обіг невідомих джерел: у фокусі уваги дослідника постають погляди видатного скульптора й графіка Григорія (Григора) Крука (1911—1988) на культурно-мистецькі артефакти минулого, його оцінка життя української діаспори в Європі, а також кри-

тична рецепція проявів мистецтва модернізму та постмодернізму [5].

Крізь призму аналізу творчості живописиці, графіки та громадської діячки в Канаді Галини Новаківської (1923—2018) вчений розкриває специфіку еволюції пластичної мови еміграційного мистецтва, акцентуючи на категорії чуттєвості в образах і формах [6].

Дослідження життєвого і творчого шляху митця Володимира Прокуди (1923—2008), який пройшов крізь екзистенційні випробування Другої світової війни (радянські репресії, ув'язнення в тюрмі на Лонцького, нацистські табори Аушвіц і Маутгаузен) та подальшу еміграцію до США, дозволило автору розглянути постапокаліптичні трансформації його візуального мислення [7].

Окреме спрямування у дослідницькій стратегії Романа Яціва пов'язане із осмисленням спадщини митців, які безпосередньо працювали і працюють в Україні та заклали основи її художньої культури. Аналізуючи великий масив скульптурних творів видатного митця, письменника й теоретика мистецтва Василя Масютина (1884—1955), Роман Яців фокусує увагу на його циклі медалей, присвячених постатям української історії та культури. Ці твори, які сам автор означував як «медальєрні монографії», розглядаються крізь призму важливої місії зміцнення національної свідомості. Дослідник виокремлює унікальні підходи художника до візуалізації образів ключових діячів княжої, козацької доби, а також періодів національно-культурного відродження та державницьких змагань ХІХ — початку ХХ століття [8].

У полі зору вченого постає багатий творчий доробок сучасного скульптора й педагога, Народного художника України Ярослава Скакуна (нар. 1949). Оцінюючи його понад сорокарічний професійний шлях, Роман Яців висвілює внесок митця у монументальну та станкову пластику історичної тематики, зокрема створення іконографічного пантеону української історії (образи Б. Хмельницького, Т. Шевченка, І. Франка, М. Грушевського, Є. Петрушевича, В. Кубійовича, С. Крушельницької, С. Людкевича, митрополитів С. Сембратовича та А. Шептицького, отця О. Ковча та інших) [9].

Особливе місце в науковому просторі Романа Яціва посідає історіографічна фіксація здобутків укра-

їнської інтелектуальної еліти. Наочним прикладом є дослідження витоків наукового мислення Олега Сидора (1945—2022) — авторитетного історика й теоретика мистецтва, культуролога, музейника та знакового організатора культурно-мистецького життя в Україні останніх десятиліть XX — перших двох десятиліть XXI століття [10].

Чільне місце у жанровій системі наукової творчості Романа Яціва посідають рецензії на праці колег та аналітичні огляди мистецьких подій. У межах цих лаконічних за обсягом текстів досліднику вдається комплексно обґрунтувати теоретичне значення рецензованої праці, визначити її точне місце в контексті відповідної проблематики, а також окреслити перспективні вектори подальших наукових пошуків. Своїми міркуваннями автор формує надійне методологічне підґрунтя, орієнтоване на сприяння та допомогу майбутнім поколінням гуманітаріїв.

Зміна дослідницької оптики у власних студіях ученого Романа Яціва — відхід від лінійного та фактографічного опису подій на користь інтелектуальної історії, концептуалізація еміграційного й вітчизняного мистецтва суттєво змістили акценти в оцінці українського культурного простору й дають вагомий підстави для реконструкції цілісного і безперервного наративу національної історії.

Висновки. Багаторічна праця Романа Яціва над розбудовою часопису «Народознавчі зошити» сформувала стійку інституційну основу для консолідації гуманітарних еліт. Розуміння культури як базового інструменту націєтворення визначило магістральний вектор потужної видавничої платформи — часопису «Народознавчі зошити» Інституту народознавства НАН України, спрямованого на реінтеграцію в загальнонаціональний дискурс визначних процесів, явищ, персоналій. Зрештою, орієнтовані на реконструкцію українського культурного простору студії на сторінках «Народознавчих зошитів» знаменують концептуальний поворот від емпіричного опису подій та суто естетичної критики до глибокої інтелектуальної історії культури — репрезентативної й невіддільної складової загальноісторичного процесу самоусвідомлення нації.

1. Яців Р. «Народознавчі зошити»: досвід п'яти років. *Народознавчі зошити*. 2000. № 3. С. 385—389.

2. *Народознавчі зошити*. Щомісячна газета Інституту народознавства НАН України. Науково-методологічне обґрунтування (проект). Львів, 1994.
3. Офіційний сайт часопису *Народознавчі зошити*. URL: <https://nz.lviv.ua/>.
4. Яців Р. «Візія Батьківщини» як ідеологічний вектор діяльності українського мистецького гуртка «Спокій» у Варшаві (1927—1939). *Народознавчі зошити*. 2021. № 5 (161). С. 1096—1103. DOI: 10.15407/nz2021.05.1096.
5. Яців Р. Григорій Крук (1911—1988): контексти та горизонти творчого мислення (на пошану пам'яті Бориса Возницького). *Народознавчі зошити*. 2026. № 1 (187). С. 66—91. DOI: 10.15407/nz2026.01.066.
6. Яців Р. Творча спадщина Галини Новаківської: чуттєвість в обрисах і формах. *Народознавчі зошити*. 2025. № 3 (183). С. 546—558. DOI: 10.15407/nz2025.03.546.
7. Яців Р. Володимир Прокуда в пост-апокаліптичних трансформаціях творчості: тюрма на Лонцького — концтабір Аушвіц — Нью-Йорк. *Народознавчі зошити*. 2025. № 2 (182). С. 317—326. DOI: 10.15407/nz2025.02.317.
8. Яців Р. Василь Масютин і його творчі реконструкції національної історії. *Народознавчі зошити*. 2022. № 2 (164). С. 491—500. DOI: 10.15407/nz2022.02.491.
9. Яців Р. Історія України в іменах: скульптурні образи Ярослава Скакуна. *Народознавчі зошити*. 2022. № 1 (163). С. 226—235. DOI: 10.15407/nz2022.01.226.
10. Яців Р. Від романтизму до прагматики професійних задач: витоки наукового мислення Олега Сидора (з нагоди 80-ліття з дня народження). *Народознавчі зошити*. 2025. № 6 (186). С. 1139—1150. DOI: 10.15407/nz2025.06.1341.

REFERENCES

- Yatsiv, R. (2000). «The Ethnology Notebooks»: five years of experience. *The Ethnology Notebooks*, 3, 385—389 [in Ukrainian].
- (1994). *The Ethnology Notebooks. Monthly newspaper of the Institute of Ethnology of the National Academy of Sciences of Ukraine. Scientific and methodological rationale (project)*. Lviv [in Ukrainian].
- Official website of the journal «The Ethnology Notebooks». Retrieved from: <https://nz.lviv.ua/> [in Ukrainian].
- Yatsiv, R. (2021). The «Vision of Homeland» as an ideological vector of activity of the ukrainian art group «Spokij» in Warsaw (1927—1939). *The Ethnology Notebooks*, 5 (161), 1096—1103. DOI: 10.15407/nz2021.05.1096 [in Ukrainian].
- Yatsiv, R. (2026). Hryhorij Kruk (1911—1988): contexts and horizons of creative thinking (in memory of Borys Voznytsky). *The Ethnology Notebooks*, 1 (187), 66—91. DOI: 10.15407/nz2026.01.066 [in Ukrainian].

- Yatsiv, R. (2025). Creative heritage of Halyna Novkivska: sensitivity in images and forms. *The Ethnology Notebooks*, 3 (183), 546—558. DOI: 10.15407/nz2025.03.546 [in Ukrainian].
- Yatsiv, R. (2025). Volodymyr Prokuda in post-apocalyptic transformations of creativity: Lontsky prison — Auschwitz concentration camp — New York. *The Ethnology Notebooks*, 2 (182), 317—326. DOI: 10.15407/nz2025.02.317 [in Ukrainian].
- Yatsiv, R. (2022). Vasyl Masyutyn and his creative reconstructions national history. *The Ethnology Notebooks*, 2 (164), 491—500. DOI: 10.15407/nz2022.02.491 [in Ukrainian].
- Yatsiv, R. (2022). History of Ukraine in names: sculptural images of Yaroslav Skakun. *The Ethnology Notebooks*, 1 (163), 226—235. DOI: 10.15407/nz2022.01.226 [in Ukrainian].
- Yatsiv, R. (2025). From romanticism to pragmatics professional tasks: origin of Oleg Sydor's scientific thinking (on the occasion of his 80th birthday). *The Ethnology Notebooks*, 6 (186), 1139—1150. DOI: 10.15407/nz2025.06.1341 [in Ukrainian].

Received: 02.07.2026

Accepted: 09.07.2026

Published: 23.09.2026

1

2

3

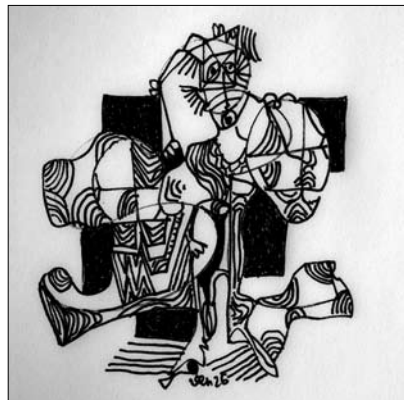
4

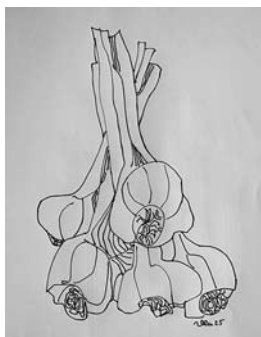
5

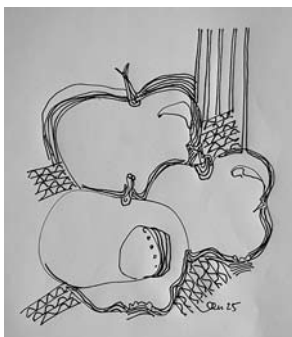
6

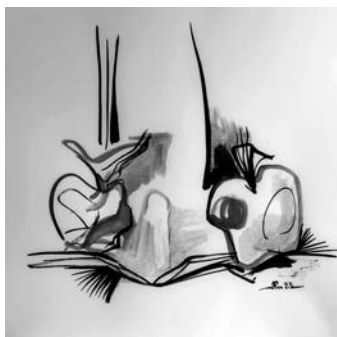
7

8

9

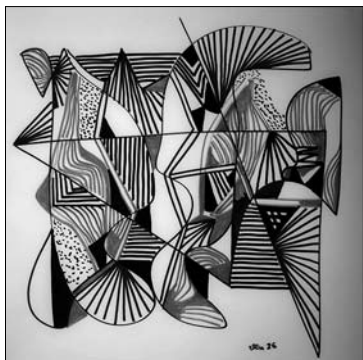
10

11

12

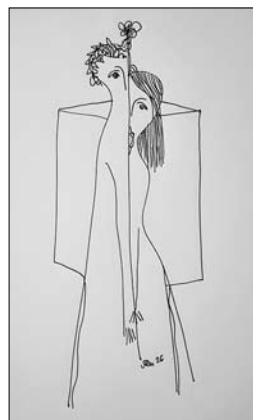
13

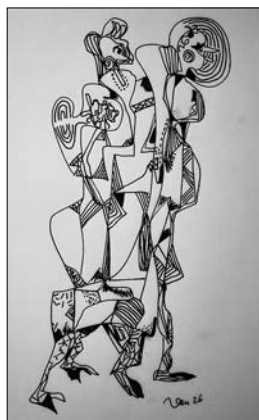
14

Графіка Романа Яціва: 1 — В очікуванні гостя. 2023. Маркери. 2 — Букет на столі. 2023. Маркери. 35 x 30 см. 3 — Під сильним сонцем. 2026. Папір, маркери. 50 x 50 см. 4 — Середина літа. Натюрморт. 2023. Папір, кольорова туш. 5 — Композиція. 2023. Папір, маркер. 40 x 35 см. 6 — Драма. 2023. Маркери. 28 x 30 см. 7 — Вихід з чорного квадрата. Міні-репортаж з підсвідомості 2026. Лінер. 8 — Часник. 2025. Папір, лінер. 9 — Яблука. 2025. Папір, лінер. 10 — Натюрморт. 2023. Папір, кольорова туш. 11 — Ярина на столі. 2025. Папір, лінер. 12 — За розмовою. 2023. Папір, кольорова туш. 30 x 28 см. 13 — Ритмічна композиція. 2026. Папір, маркери. 50 x 50 см. 14 — Біль. Неоекспресія. 2025. Папір, маркер

Графіка Романа Яціва

1

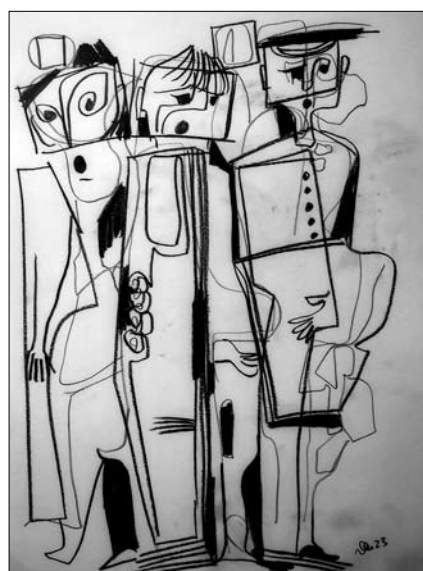
2

3

4

5

6

7

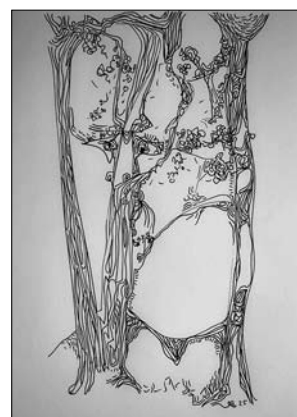
8

9

10

11

Графіка Романа Яціва: 1 — Двоє. Рисунок. 2026. Кулькова ручка. 2 — З альбому рисунків «Нісенітниця». Аркуш 2. 2026. Папір, лінери. 3 — Давно не бачились. 2023. Кольорова туш 30 x 28 см. 4 — Візитка. 2023. Кольорова туш. 5 — Незнайомі персонажі. Парадна сцена 2. Гротеск. Папір, олівець. 2023. 6 — Незнайомі персонажі. Парадна сцена 1. Гротеск. Папір, олівець. 2023. 7 — Вересень. Композиція з трьома фігурами. 2025. Папір, маркер. 50 x 40 см. 8 — Затишок. 2025. Лінер. 9 — Квіти на Преображення. 2025. Папір, маркер. 10 — Парк у центрі міста. 2023. Маркери. 11 — Не одна загадка. 2025. Папір, лінер

Графіка Романа Яціва